

Подсетимо се речи преподобног Аве Јустина (Поповића) из беседе на празник Успенија Пресвете Богородице 1974. у манастиру Ђелије:

"Ево, данас празнујемо први Празник, браћо и сестре, празнујемо дружи Ускрс. О првом Ускрсу васкрсао је Христос. А данас је дружи Ускрс, ускрс Пресвете Богوماјке, која је са шелоом узнесена на небо.

Данас се она ујокојила, као што се људи ујокојавају. Али, када су Је сви Ајосћоли исираили и сахранили, на њојребу Пресвете Богوماјке није био, њојромислу Божијем, Свети Ајосћол Тома. Кад је њосле њири дана дошао, он изјави жељу да хоће да целива гроб и свете мошти Богородице. Кад су оишли на гроб и ошворили га, они су видели да шела Пресвете Богوماјке нема. Тело је Њено Господ узнео на небо. То се њоказало исиој дана, јер се Пресвета Богوماјка њредвече јавила свим Ајосћолима и објавила да је Она оишла Сину Своме, изнад свих небеса.

Тако је, Прва њосле Господа Христа, Богوماјка и Богородица, доживела њу највећу радосћ да се узнесе са шелоом и да васкрсне са шелоом, као што је Син Њен васкрсао. Тиме је Она њоказала оно што је Господ хћео Својим Васкрсењем. То јест, да је Он на овој земљи васкрсао из мртвих, васкрсао шело Своје, да би њоказао да ћемо ми васкрснути на дан Сшрашној Суда. Још један доказ њога јесте и данашњи њразник, када је шело Пресвете Богوماјке узнесено изнад свих небеса. То је њуш наш, што је њуш свакога човека."

НЕДЕЉА 10. ПО ДУХОВИМА

17/4. авг.

Глас 1. На јутрењу Јеванђ. васкр. 10. Јн. (21,1-14). На Лит. ап. 131. (1. Кор. 4,9-16); Јеванђ. Мт. зч. 72. (17,14-23)

У 10. васкрсном Јеванђељу, које слушамо на јутрењу ове недеље, говори се о јављању Васкрслог Господа ученицима док су били у риболову на Тиверијском или Галилејском језеру, којем се вратише по Распећу Господа Исуса Христа. Затражи им Васкрсли нешто за јело, а када Му рекоше да се из лова вратише без улова, Он их упути да баце мреже с десне стране и дубље. Тада Га, кроз знамење Његове славе, чудесно велики улов, препознаде најмлађи апостол - Јован. Васкрсли Господ седе са њима за трпезу не због глади, већ да би им показао да је васкрсло тело Његово и бесмртно и стварно тело. Одавде следи и поука нама да веру нашу не прихватамо површним, формалним правилима, већ да заронимо у дубине истине вере наше.

У одељку из 1. Посланице Коринћанима, слушамо како свет одбацује мало стадо Христово **"људе Христа ради"**. Који је то свет? То су јаки, славни, они који живе за себе и славу своју и тиме су задовољни. Њима не треба ни Бог, ни спасење. Коринћани су били и велики и славни, цивилизовани и културни; **"све овога свет"** су имали, па су презирали оне **"беднике"** који подносе терете овога света Христа ради, не схватајући да је "овај свет" ограничен. Разумемо ли поуку и применљивост ове поуке на нас?

Из Јеванђеља по Матеју слушамо на св. Литургији о ојађеном оцу који доводи Христу сина месечара кога ученици Христови не могаше исцелити. Христос се срди због малодушности и маловерја које се показује ојађеношћу, а ипак несрећном оцу дарује исцелење за сина. Господ нам јасно поручује да малодушност и маловерје **"... не изгони се до молишвом и њосиом"**. То је живот Цркве показао и доказао кроз безбројне примере светих. Верујући молимо се и постимо; молећи се верујмо и постимо; постећи верујмо и молимо се.

ПРЕОБРАЖЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

19/6. август.

На јутрењу Јеван. Лк. 9,28-36. На Лит. из ап. 2. Петрова 1,10-19; Јеванђ. Мт. 17,1-9.

"...узје Он Петра и Јована и Јакова и попе се на гору да се помоли Богу. И док се мољаше постаде изглед лица његовог другачији, и одјело Његово бијело и блистајуће. И гле два човека говораху с њим, а то бијаху Мојсеј и Илија". Ове речи које слушамо на јутрењи овог празника описују догађај Преображења Господа пред одабраним ученицима који од силне призора падоше на земљу јер не могаше поднети толику светлост и славу. Прослављањем и исповедањем Преображења предокушало још овде на земљи, у туђини, Небеску Славу припремљену за све нас, за Тело Христово-Цркву Божију. Ми данас

литургијски доживљавајући овај празник чујемо глас Оца Небеског из облака: **"Ово је син мој љубљени, њега слушајте"**, према опису ап. Петра у Јеванђељу по Матеју. Преплашене ученике Господ теши и говори им да ником не кажу шта су видели до Његовог Васкрсења. Јер Преображење се не може доживети у потпуности пре Васкрсења и Силаска Духа Светога. Зато се Господ и преобрази-показао у светлости славе само пред Петром јаким у вери, Јованом истакнутим по љубави и Јаковом по нади.

ДОЛАЗЕЋИ НА ОВУ СВЕТУ ЛИТУРГИЈУ НЕ ЗАБОРАВИМО ДРЕВНИ ЦРКВЕНИ ОБИЧАЈ И ПРИНЕСИМО ГРОЖЂЕ КОЈЕ СЕ УНУТАР ЛИТУРГИЈЕ ОСВЕТУЈЕ И ПОТОМ ДЕЛИ ВЕРНИМА.

НЕДЕЉА 11. ПО ДУХОВИМА

24/11. авг.

Глас 2. На јутр. Јеванђ. Васкрсно 11. (Јн. 21,15-25). На Лит. ап. 141. (1. Кор. 9,2-12); Јеванђ. Мт. зч. 77. (18,23-35).

Сусрет св. ап. Павла са Васкрслим Христом тема је 11. Васкрсног јеванђеља, у коме апостол Петар покајавши се за издају Христа у пресудном тренутку пред Његово страдање и поред предходних чврстих обећања да ће бити стално уз Господа, добија опроштај од Христа. У форми одговора: **"да Господе Ти знаш да Те волим"**, на Христово питање: **"Љубиш ли ме?"** Петар исказује искрено покајање и добија опроштај. Тим покајањем Петар је враћен у апостолско звање и достојанство, али му у исто време Господ предсказује и мученичку смрт.

У одељку из 1. Посланице Коринћанима св. апостола Павла, који се чита на св. Литургији сазнајемо о Павловом подвигу проповедања Јеванђеља незнабожачким Коринћанима које назива **"њечаштом свога ајосћолстива у Господу"**, ослобађајући их робовања пролазним људским философијама, лажним боговима и погубним људским страстима. Он жели да Коринћани-хришћани у слободи прихвате Господа као залог ослобађању из ропских ланаца служења лажи и идолопоклонству.

У причи о милосрдном цару и немилосрдном дужнику из 18. главе Јеванђеља по Матеју, Бог је представљен као цар коме слуге дугују одређене своте новца, слуге су приказ људи који су дужници пред Богом кад греше. Слика милосрђа Божјег је дата у чину када цар на молбу дужника милостиво му опрашта дуг. Али тај исти слуга коме је опроштено 10 000 динара, свог дужника за 100 динара почиње да дави и предаје га у тамницу. Милостиви цар, дознавши за ово зло дело свога дужника, разгневи се што овај није пошао путем показане му великодушности, те га предаје у тамницу. Смисао приче је у последњем, 35. стиху: **"Тако ће Ошац мој небески учиниши вама, ако не ојросиши сваки браћу своје од срца својих сајрешења њихова."** Поука каже, да ће нам Бог опростити наше грехе уколико и ми будемо праштали као што се то веома јасно каже у молитви Господњој.

УСПЕНИЈЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ-ВЕЛИКА ГОСПОЈИНА

28/15. август

Чита се на Литургији Посланица Филипљанима 2,5-11 и Јеванђеље по Луки 10,38-43; 11,27-28

Највећи део свога живота након распећа Њеног Сина Пресвета Богомајка провела је у Јерусалиму у дому апостола Јована коме Ју је на старање Распети Господ поверио. Дане је проводила у молитвама и посетама местима која су је подсећала на велике догађаје и дела Њеног Сина. Од нених дужих путовања помине се посета Св. Игњатију Богоносцу у Антиохији, Св. Лазару Четвородневном на Кипру, боравак у Ефесу са Св. Јованом за време великог гонења хришћана у Јерусалиму. Три дана пред њено упокојење јави јој се архангел Гаврил, даде јој палмову грану која ће се носити на њеном спроводу и објави јој њено упокојење. Радосна врати се кући молећи Господа да још једном види све апостоле. На чудесан начин сабраше се у Јованов дом на Сиону сви апостоли изузев Томе. Богомајка саветова и охрабри апостоле и радосно и мирно предаде дух свој Богу. Њено тело које је мирисало миром пренеше у Гетсимански врт. Трећи дан по упоку апостол Тома отворивши гроб пронађе само плаштаницу, а тела не беше у гробу јер се Богородица у телу вазнесе Сину Своме.